

Muži v rohu

Na základě inzerátu, že hledáte kytaristu,
který vyšel dnes ve výše jmenovaném listu,
navrhují dát si schůzku dneska v 8 na baru.
Oblíknu si černou džízku a ponesu kytaru.

8:20 stojím v baru, neznám jeho podobu.
V baru stejně nikdo není. Jenom prázdná u stolů.
Otáčím se a v tom přeci spatřím jednu osobu.
Jedná se o muže v rohu, který pije kofolu.

Usmívám se rozpačitě. Barmanky se hihňají.
Pozorují muže v rohu, že se třeba přihlásí.
Vypadáme asi jako cestující v tramvaji.
Ztrácím nervy. Beru roha. Za to může počasí.

Od té doby v každém baru vidím sedět muže v rohu
Mívám pocit, že se život v jednom kruhu stále motá.
Jak vám říkám, v každém baru bez ohledu na polohu.
Nejspíš jde jen o náhodu. jenže... víte... nejistota...

Marně čekám na odvahu, že snad jednou přisednu si
a zeptám se, proč tam sedí. Chci mít jasno. To se musí.

"Nemáte tu volná místa? Víte, já jsem kytarista."

Zvedne hlavu...
Polkne kolu...
..."Vítej v rohu!"